
HIJ, DIE GENEEST.

DE zieken komen tot Jezus. Ach, wie in lijden is, heeft troost noodig, verlangt naar het nabijzijn van een mensch, die mee wil lijden. Een zieke voelt zich zoo machteloos en hulpeloos en strekt zijn hand uit naar de vaste, sterke hand van een gezonde.

Nu zijn wij, menschen, moeilijke vertroosters. Want wij allen voelen ons zoo vaak machteloos, als we met ziekte en lijden in aanraking komen. Dan kunnen we wel troostwoorden spraken, maar wat baten ze, als niet wordt weggenomen het kruis, dat zoo zwaar drukt?

Jezus troost anders.

Zijn medelijden gaat uit tot de armen, die tot Hem komen. En dat *voelen* ze. Ze ervaren, dat *hier* iemand is, die hen begrijpt, die weet, *hoc* ze lijden, die doorziet de oorzaak van hun kwaal.

In alle ziekten ziet de Heiland de gevolgen der zonde. Als Hij staat bij het graf van Lazarus, weent Hij, omdat Hij kent de afschuwelijkheid van den dood. Er gaat een huivering door Zijn heilige ziel, als Hij in aanraking komt met het lijden der krankheid. Dan voelt Hij, hoe diep-ellendig het is, onder den last der zonden gebukt te gaan.

Maar daarbij blijft het niet. Hij heeft onze krankheden op Zich genomen. En als de arme zieken tot Hem hun toevlucht nemen, neemt Hij hun lijden van hen af. Hij doet, wat wij niet kunnen: *Hij geneest*. Er gaat kracht van Hem uit, kracht ter genezing. En dan is de ziekte weg.

Dan is er gezondheid en kracht.

Het is geen wonder, dat de zieken naar Jezus gaan. Hij *kan* en Hij *wil* en Hij *zal* genezen. Zij behoeven nooit te denken, dat Hij niet helpen wil. En nooit staat Hij machteloos.

* *
*

Onze illustrator teekent ons de zieken, die naar Jezus gaan.

Welk een lijden is hier opeen gehoopt.

Als wij soms eens in een ziekenhuis komen, en al het lijden dáár zien, wordt het ons wel eens te veel. We bezwijken er bijna onder. We zeggen: Dat is niet meer aan te zien. En dan haasten we ons weg. Dan trachten we te vergeten.

O, wat is de last zwaar geweest voor Jezus, de last van lijden, die Hij te dragen krijgt, als er zoovelen genezing bij Hem zoeken. Dan voelt Hij zich in aanraking gebracht met de ellende der zonde.

Maar Hij gaat niet weg. Hij vreest het lijden niet. Hij is de Sterke, die helpt. Hij is onuitputtelijk in medelijden en liefde. Hij is altijd gereed, om te genezen.

En toch, als de ziekte geweken is, is de Heiland nóg niet gereed. Dan heeft Hij wel de gevolgen der zonde weggenomen, maar de zonde zelf niet. En Hij kwam toch, opdat Hij de macht der zonde zou breken.

Helaas, er zijn zieken geweest, die hun toevlucht genomen hebben tot den Heiland en die *dit* toch niet hebben verstaan. Ze zijn, na hun genezing, van Hem heengegaan en ze hebben zich verder niet om Hem bekommerd.

Maar er zijn ook andere zieken geweest, die na hun genezing zijn gebleven, om genezing te vragen voor de krankheid hunner ziel. En tot hen heeft de Heiland gesproken: Uw zonden zijn u vergeven.

Hij geneest van de doodelijke krankheid der zonde. En, terwijl Hij geneest, is Hij op weg naar het kruis en weet Hij, dat Hij de zonden van al de Zijnen zal dragen op het hout.

Welk een Heiland is Hij. Die geen zonde gekend heeft, wordt tot zonde gemaakt. En Hij die de afschuwelijkheid der zonde *geproefd* heeft, buigt zich, vrijwillig, onder den last der zonde.

De zieken komen tot Hem en Hij geneest hen, opdat ze zouden zien, wie Hij is en opdat ze van Hem zouden begeeren verlossing van de doodelijke krankheid hunner ziel. Hij tast de zonde aan in haar wortel.

Ja, Hij *geneest*.

En dáárom wil Hij de zieken bij Zich zien. Dáárom buigt Hij zichzelf weer onder het lijden.

Wie ziek is, moet naar Jezus toe. Hij alleen kan helpen.

Nu is het zoo, dat wie ziek is naar het lichaam, dit weet. Maar er zijn er, die niet weten, dat hun *ziel* ziek is. Zoo waren er ook tijdens Jezus' omwandeling op aarde en ze kwamen niet tot den Heiland.

Wij moeten weten, dat we *ziek* zijn. En dan moeten we naar Jezus gaan. Hij kwam voor *zieken*, omdat Hij ze wilde genezen. En nog altijd is Hij bereid, onze zielekwaal van ons te nemen en ons gezond te maken.

Waarom zouden we dan niet naar Hem toe gaan?

K.